Raad van State

200708101/1
Datum uitspraak: 4 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/17713 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 23 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) (hierna: de vreemdeling) een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

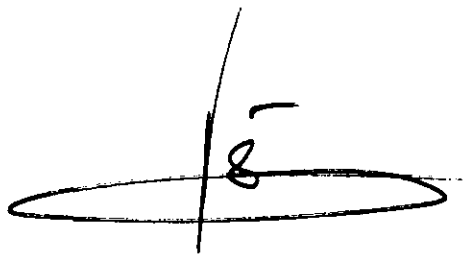
w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 februari 2008

279
Verzonden: 4 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres Postbus 70567, 5201 CZ 's-Hertogenbosch

Bezoekadres
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch
De Magistraat
Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax (073) 6443199
Internet www.ind.nl

Mr. Drs. L.J. Blijdorp
Postbus 114
4100 AC Culemborg

VERZONDEN OP:
16 APR 2007

Unit	Asiel Den Bosch
Doorkiesnummer(s)	073-8883611
Datum	12 april 2007
Dossiernummer	0301-05-8001
V-nummer	
Uw kenmerk	
Betreft	

geboren op
nationaliteit: gesteld staatloze

Geachte mevrouw Blijdorp,

Hierbij doe ik u het origineel van mijn beschikking van heden toekomen waarbij betrokkene een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend.

Ter toelichting op deze beschikking dient het volgende. De ingangsdatum van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, zoals verleend aan betrokkene, wijkt af van de aanvraagdatum. Dit houdt verband met het feit dat betrokkene eerst bij brief van 16 februari 2005 (ontvangen op 17 februari 2005) zijn medische situatie heeft ingebracht, welke nu aanleiding is geweest hem in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning. In dit licht wordt de datum van 17 februari 2005 aangehouden als ingangsdatum nu hij op dat moment aannemelijk heeft gemaakt dat hij aan de voorwaarden voor verlening voldeed.

Aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder a tot en met h, en j tot en met l Vw 2000, wordt een document verschaft waaruit het rechtmatig verblijf blijkt. Nu betrokkene rechtmatig verblijf heeft conform artikel 8, onder c Vw 2000, komt betrokkene in aanmerking voor document III, als bedoeld in artikel 3.1, onder 1 c Voorschrift Vreemdelingen 2000.

Een vreemdeling dient, ter verkrijging van dit document, de fotokaart, zoals meegezonden in de bijlage bij deze brief, ingevuld, ondertekend en voorzien van pasfoto op te sturen naar:

IND/ Sector Verlenging Asiel
Postbus 70566
5201 CZ 's-Hertogenbosch

De fotokaart bevat een nadere gebruiksaanwijzing. Ook de technische specificaties waaraan de pasfoto dient te voldoen, staan op de fotokaart vermeld.

Ik wil u vriendelijk verzoeken ervoor zorg te dragen dat betrokkene binnen 2 weken de meegezonden fotokaart op de hiervoor beschreven wijze terugzendt.

Pas na ontvangst van de fotokaart, zal voor betrokkene een document worden aangemaakt. Zodra dit gebeurd is, wordt betrokkene hierover bericht en zal hem worden meegedeeld waar het document kan worden afgehaald.

Tevens verzoek ik u betrokkene erop te wijzen zich te laten inschrijven in de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA), voorzover dit nog niet heeft plaatsgevonden. Inschrijving in de GBA is ondermeer van belang omdat veel van de instanties die voorzieningen verstrekken, de GBA als leidend beschouwen voor het *antwoord op de vraag of betrokkene rechtmatig in Nederland verblijft.*

Hoogachtend,

de Staatssecretaris van Justitie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

P. van Reenen
(senior medewerker)

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/17713 BEPTDN

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d. 23 oktober 2007

inzake

geboren op naar zijn zeggen staatloos,
eiser,
gemachtigde: mr. drs. L.J. Blijdorp, advocaat te Culemborg,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder
gemachtigde: mr. R.A.B. van Steijn, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding
1.1 Bij besluit van 12 april 2007, verzonden op 16 april 2007, heeft verweerder de aanvraag van eiser van 5 januari 2003 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingewilligd. Aan eiser is een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) met ingang van 17 februari 2005, geldig tot 17 februari 2010. Eiser heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 18 september 2007, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen
2.1 In geschil is de ingangsdatum van de aan eiser verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw.

2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, overwogen dat eiser in bezit wordt gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met ingang van 17 februari 2005, geldig tot 17 februari 2010.

2.3 Eiser heeft tegen dit besluit aangevoerd dat zijn aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is ingediend op 5 januari 2003. Eiser is van oordeel dat uit het dossier kan blijken dat de psychische/psychiatrische problemen niet voor het eerst in 2003 (rechtbank leest 2005) naar voren zijn gebracht. Voorts is eiser van mening dat er geen aanleiding bestaat om een vergunning te verlenen met een andere ingangsdatum dan de datum aanvraag, aangezien eiser vanaf dat moment bescherming nodig heeft gehad. Eiser ziet noch in de wet, noch in het beleid aanleiding, grond of basis om te kiezen voor een andere ingangsdatum van

ingangsdatum van de vergunning in dit geval. Verweerder gaat er voorts aan voorbij dat er over de periode 2003-2005 nog steeds een beoordeling openstaat over de asielproblemen die eiser bij binnenkomst hier te lande naar voren heeft gebracht. Het belang van een dergelijke beoordeling klemt te meer gezien de inhoud van WBV 2005/4. Eiser voldoet aan de voorwaarden van deze WBV. Alleen al om deze reden komt eiser in aanmerking voor een vergunning met ingang van 2003 (of eigenlijk 2002- datum inreis) en niet per 2005. Vaststelling van de toepasbaarheid van WBV 2005/4 is ook van belang wanneer de vrouw en kinderen van eiser nog worden teruggevonden. Eiser heeft belang bij een beoordeling over de periode 2003-2005 en/of verlening van een vergunning met ingang van 2003.

2.4 Ingevolge artikel 13, aanhef en onder a en c, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.5 Ingevolge artikel 29 Vw kan een verblijfsvergunning asiel, voor zover hier van belang, worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is, die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, of van wie in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst wegens klemmende redenen van humanitaire aard.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.6 Verweerder stelt zich in het verweerschrift op het standpunt dat eiser geen belang heeft bij doorprocederen voor een andere grond van artikel 29 Vw dan de aan eiser verleende vergunning op de b-grond. Uit de wetsgeschiedenis bij de totstandkoming van de Vw komt ondubbelzinnig naar voren dat de wetgever zulk doorprocederen heeft willen uitsluiten. Het enkele feit dat eiser mogelijk in aanmerking zou zijn gekomen voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, indien de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd hem op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of c, Vw met ingang van de datum aanvraag zou zijn verleend, kan evenmin een actueel en concreet belang opleveren om doorprocederen over een verblijfsvergunning asiel op een andere dan de b-grond te rechtvaardigen.

2.7 De rechtbank ziet zich derhalve allereerst geplaatst voor de vraag of eiser belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van het beroep voorzover dit beroep zich richt tegen het niet verlenen van de verblijfsvergunning op een andere dan de b-grond van artikel 29 Vw. Dit is in het algemeen het geval, indien hij daardoor in een gunstiger positie zou kunnen geraken.

2.8 Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 28 maart 2002 (JV 2002/153) heeft deze geoordeeld dat indien aan de vreemdeling een verblijfsvergunning op de grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw is verleend, hij door het instellen van beroep niet in een gunstiger positie kan geraken, tenzij hij kan aangeven dat hem aanvullende of sterkere aanspraken toekomen indien de verblijfsvergunning op een andere dan de d-grond zou zijn verleend.

2.9 In dit geval is eiser in het bezit gesteld van een vergunning op de b-grond. De rechtbank dient derhalve de vraag te beantwoorden of eiser heeft kunnen aangeven dat hem aanvullende of sterkere aanspraken toekomen indien de verblijfsvergunning op een andere dan de b-grond zou zijn verleend. De rechtbank is van oordeel dat eiser hierin niet is geslaagd, aangezien de gronden met name gericht zijn op een eerdere ingangsdatum van de

aan eiser verleende verblijfsvergunning, hetzij op de a- b- of c-grond en de daaraan gekoppelde aanvullende/sterkere aanspraken, zoals gezinshereniging en het nareis-criterium voor vrouw en kinderen. Dat eiser, indien de ingangsdatum van de aan hem verleende verblijfsvergunning in 2003 was gelegen, eerder een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd had kunnen aanvragen, levert voor dit moment geen concreet en actueel procesbelang voor eiser op. Gezien het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat eiser geen belang heeft bij het door hem ingestelde beroep.

2.10 Met verwijzing naar de overwegingen 2.4 tot en met 2.4.4. van de zojuist genoemde uitspraak van de AbRS is de rechtbank van oordeel dat in de bestreden beschikking het oordeel besloten ligt dat geen aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning op de a- dan wel c-grond van het eerste lid van artikel 29 Vw. Echter, dit oordeel wordt thans niet in rechte onaantastbaar. Het belang om tegen dit oordeel op te komen kan pas actueel worden indien op de voet van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw, tot intrekking of niet-verlenging van de verleende vergunning wordt besloten. Alsdan zal de rechtbank daaromtrent een oordeel kunnen geven.

2.11 Nu eiser eveneens opkomt tegen de ingangsdatum van de aan hem verleende verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw stelt de rechtbank, onder verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 22 november 2002 (JV 2003/17) vast dat hierin het procesbelang is gelegen en eiser mitsdien in zijn beroep kan worden ontvangen.

2.12 Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder de ingangsdatum van de aan hem verleende verblijfsvergunning ten onrechte heeft bepaald op 17 februari 2005 in plaats van 5 januari 2003. Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt.

2.13 In artikel 44, tweede lid, van de Vw is bepaald dat de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd wordt verleend met ingang van de datum waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de datum waarop de aanvraag is ontvangen. De stelling van eiser dat hij al eerder in de procedure melding heeft gemaakt van zijn psychiatrische/psychische problemen en van de behandeling die werd nagestreefd heeft verweerder in redelijkheid niet afdoende kunnen achten, aangezien de rechtbank met verweerder oordeel is dat eiser eerst op 17 februari 2005 heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet.

2.14 Ten aanzien van eisers standpunt dat hij voldoet aan de voorwaarden van WBV 2005/4, is de rechtbank van oordeel dat dit pas actueel wordt en de rechtbank daarover kan oordelen indien op de voet van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw, tot intrekking of niet-verlenging van de verleende vergunning wordt besloten.

2.15 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.16 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Gorter en in het openbaar uitgesproken op 23 oktober 2007.

De griffier: De rechter:

mr. M.M. van Luijk-Salomons mr. H. Gorter

afschrift verzonden op: 25 OKT 2007

Rechtsmiddel
Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.
Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Voor kopie conform
De Griffier

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
20 NOV 2007
ZAAKNR. 200706101
AAN:
BEHANDELD DOOR:

5067-A

Blijdorp & Van der Kroon
Advocaten

Mr drs. L.J. Blijdorp
Mr. W.J. van der Kroon
advocaten en procureurs

Bezoekadres:
Slotstraat 13
Culemborg

Postbus 114
4100 AC Culemborg

T (0345) 535358
F (0345) 534368

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken Hoger beroep
Postbus 16113
2500 BC DEN-HAAG

== per fax: 070- 365 1380 ==

Betreft: HOGER BEROEP/ APPELSCHRIFT TEGEN UITSPRAAK RECHTBANK

Inzake: / Staat

Kenmerk rb: 07/ 177 13
Betreft: geboren en staatloos

Culemborg, 20 november 2007

Geeft eerbiedig te kennen.

geboren en staatloos

Verder te noemen appellant verder te noemen client, thans verblijvende in AZC Utrecht,

te dezer zake woonplaats kiezende te Culemborg aan de Slotstraat 13 (postbus 114, 4100 AC) ten kantore van de advocaat en gemachtigde mr drs L.J. Blijdorp die in deze als advocaat en procureur optreedt en die tot het indienen van dit hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd is door cliënt, zulks met het recht van substitutie.

Client stelt hierbij en middels dit schrijven hoger beroep in tegen de in kopie bijgesloten uitspraak van de rechtbank Den-Haag zp Utrecht d.d. 23 oktober 2007 / verzonden 23 oktober 2007, waarbij het beroep van cliënt door de rechtbank ongegrond werd verklaard.

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van eerder genoemd beroep.

Dit appelschrift berust op de navolgende grief:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in bovengenoemde uitspraak

Blijdorp & Van der Kroon Advocaten is een samenwerkingsverband tussen de maatschappen Blijdorp & Van der Kroon Advocaten V.O.F. en Blijdorp & Van der Kroon Advocaten B.V. Op de rechtsverhouding tussen Blijdorp & Van der Kroon Advocaten en de opdrachtgever zijn van toepassing de Algemene Voorwaarden zoals gedeponeerd bij de Griffie van de Rechtbank Utrecht onder nummer 30/2006.

[redacted]

"Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder de ingangsdatum van de aan hem verleende verblijfsvergunning ten onrechte heeft bepaald op 17 februari 2005 in plaats van 5 januari 2003. Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt

In artikel 44 2e lid Vw is bepaald dat de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd wordt verleend met ingang van de datum waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet maar niet eerder dan met ingang van de datum waarop de aanvraag is ontvangen. De stelling van eiser dat hij al eerder in de procedure melding heeft gemaakt van zijn psychische / psychiatrische problemen en van de behandeling die werd nagestreefd heeft verweerder in redelijkheid niet afdoende kunnen achten, aangezien de rechtbank met verweerder van oordeel is dat eiser eerst op 17 februari 2005 heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet".

Toelichting:
Client stelt zich op het standpunt dat verweerder de vergunning asiel aan hem heeft verleend met een te late ingangsdatum.

Verweerder heeft steeds gesteld, en de rechtbank volgt verweerder daarin kennelijk ten onrechte, dat client eerst per februari 2005 zou hebben aangetoond in aanmerking te komen voor een vergunning op de b-grond.

De rechtbank gaat er dan aan voorbij dat client al eerder zijn aanvraag heeft ingediend.

Deze aanvraag was – in grote lijnen – gebaseerd op problemen van vervolging vanwege etnische achtergronden. Vervolging die kan leiden tot een vergunning op grond van de a-grond (Verdrag), de b-grond (3 EVRM) en zeker de c-grond (traumata).

Dat verweerder er voor heeft gekozen om de aanvraag van client langdurig te laten liggen, en eindeloos te wikken en te wegen terzake de wel/niet nationaliteit van client, daarbij kennelijk steeds beslissingen genomen hebbende waarvan verweerder later zelf weer inzag dat die onjuist waren geweest – getuige het feit dat tot 2 maal toe een beschikking werd ingetrokken zonder dat daarbij door client nieuwe feiten en omstandigheden waren aangedragen-, is een omstandigheid die toch niet voor rekening kan komen van client.

Client stelt vast dat de periode 2003-2005 thans niet beoordeeld is door verweerder.

Verweerder creëert eerst zelf deze situatie van niet-beslissen en laat vervolgens de vreemdeling daarvan de dupe worden. Dat kan niet.

De verwijzing door zowel verweerder als de rechtbank naar de uitspraken van Uw Afdeling terzake het doorprocederen na verlening van een d-vergunning, zijn in dit verband niet ter zake doende.

Immers, bij de verlening van een d-vergunning ontstaat de reden van vergunningverlening aan de zijde van verweerder als gevolg van een beleidswijziging. Daarbij is d-beleid niet alleen beschermingsbeleid maar tevens een vorm van begunstigingsbeleid.

Een geheel andere situatie dan in het geval van client.

Client heeft grond, reden en belang bij verlening van de vergunning per 2003 in plaats van 2005.
Voor wat betreft de inhoudelijke onderbouwing van dat belang wordt verwezen naar de gronden van het beroep, zoals reeds ingediend in de recente beroepsprocedure bij de rechtbank Utrecht. De inhoud van die gronden dient als hier overgenomen en ingelast te worden beschouwd.

CONCLUSIE

Reden waarom client, appellant, U Edelachtbaar College verzoekt:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen en het beroep van client alsnog gegrond te verklaren

Althans:

- de aangevallen uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank,

uiteraard met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

L.J. Blijdorp